

© RIA Novosti, Alexey Kudenko

Občas mi někteří čtenáři napíší, že prý potřebují argumenty ve sporu s odpůrci na internetu. Zpravidla je posílám na internet, aby hledali informace, vytvořili si vlastní pozici a obhájili ji na základě vlastních znalostí. Jsou rozhořčeni: „Co říkají, podporujeme vás, děláme jednu věc, ale potřebuji argumenty proti liberálům (Ukrajincům, Američanům, levičákům, nacionalistům atd.).

Děláme více než jednu věc. Člověk, který se vrhne do hádky bez dostatečných znalostí jen proto, že „má názor“, nehájí svůj vlastní postoj, ale vypůjčený. Přitom ani nechápe, co znamená. Když stojí tváří v tvář více či méně připravenému protivníkovi, cítí se ponižován: byl poražen v hádce, ale „ví, že má pravdu“ a chce svého soupeře porazit moudrostí někoho jiného.

Chytří lidé se s takovými lidmi obvykle nehádají. Dokud příliš nezasahují, smějí předvést vlastní hloupost, pak jsou zakázáni. Spěchají komentářem a mávají svými „znalostmi“: o „nové chronologii“, „celosvětovém spiknutí“, „stalinistické hojnosti“, „sovětské spravedlnosti“, „Generálním štábu Ruské říše, který zorganizoval puč v říjnu 1917“, „Židé, kteří vypili všechnu vodu“, „Hitlerova základna stále funguje v Antarktidě“ a další nesmysly.

I v případech, kdy tento druh lidí přijímá skutečné vědecké poznatky o víře, je klíčovým problémem právě to, co nezná, ale přijímá na víře. Vědecké poznání je flexibilní, jako kázání o Mesiáši, ale víra, která není podporována věděním nebo porozuměním, inklinuje k destruktivnímu dogmatismu, ať už ve vědě nebo náboženství.

Milióny lidí usilují o „jediné správné rozhodnutí“: jakou společnost „budovat“, kolik dětí porodit, jak učit a jak se chovat, jak relaxovat a jak pracovat, jaké knihy číst a jaké písně k poslechu a samozřejmě, jak se správně modlit k Bohu. Obecně se člověk snaží zefektivnit svůj život cestou nejmenšího odporu. K tomu potřebuje dvě věci: směrodatný index barevného odlišení kalhot (kdo, komu, kolikrát a v jakých případech má dělat „Koo!“) a souhlas okolní společnosti povýšit popsaná pravidla. v této referenční knize do neotřesitelných morálních standardů, které je prohlašují za hlavní životně důležité. Pro každého člověka je úspěchem zvládnout pravidla „Ku!“

Dříve byl tento přístup částečně oprávněný. Moudrost lidstva byla obsažena v knihách a knihy byly ukryty v knihovnách, kterých bylo čím dále do starověku, tím méně. Až do konce dvacátého století bylo pro běžného jedince docela obtížné samostatně si důkladně nastudovat jakékoli společensky důležité téma.

Nemluvím o samostatném studiu speciálního předmětu (matematika, fyzika nebo i dějepis). V této věci je to bez průvodce-učitele opravdu těžké. Není to tak, že by bylo nemožné získat hluboké vědecké znalosti jako samouk, ale s mentorem je to jednodušší a rychlejší. Mám na mysli pouhé učení faktů. Například vztah mezi ekonomickým rozvojem a mírou růstu Ruské říše na počátku dvacátého století s raným a koncem SSSR, srovnávací charakteristiky armád států, které se účastnily první a druhé světové války, a výsledky dosažené v poměru cena/kvalita, principy fungování různých socialistických a kapitalistických systémů (a nejsou dva antagonistické, existuje mnoho různých), proč armáda, tvořená poddanými rolníky, bránila krále za tři sta let a armáda, utvořená z rolníků osvobozených od nevolnictví, zůstala lhostejná k osudu dynastie a dokonce se jí obecně postavila atd. d.

Nyní, abyste získali úplné informace o všech těchto a mnoha dalších otázkách, nemusíte chodit do knihovny, sedět tam celé dny a dělat si úryvky z mnoha knih a časopisů. Téměř vše, co se nachází v

knihovnách, archivech, muzeích (včetně jejich skladů), a dokonce i mnohé z toho, co se skrývá v soukromých sbírkách, bylo digitalizováno a zpřístupněno veřejnosti na internetu.

Samozřejmě, abychom se naučili, jak kompetentně utvářet svou pozici, je i nyní nutné strávit roky hledáním a asimilací elementárních faktů, na cestě poznání od jednoduchého ke složitému, dokonce i jednoduše na schopnosti hledat to, co potřebujete mezi změtí informací. Obecná erudice je potřeba i jen ke správné formulaci vyhledávacího dotazu. Pokud potřebuji ujasnit nějakou frázi, datum nebo informaci k článku, najdu to, co potřebuji, za půl minuty jednoduše proto, že vím, kde a jak hledat: kdo, v jakém století, za jakých okolností co řekl nebo udělal.

Čili jak člověk získává vědomosti, stále častěji potřebuje jen upřesnění, doplnění, osvěžení v paměti o potřebných datech, událostech a faktech, které jsou zabudovány do dlouho formované argumentace tvořené na základě získaných poznatků. .

Získávání znalostí a osvojování si informací je náročná práce, která vyžaduje mnoho let každodenní praxe. Je to jako cvičit svaly: jakmile jste přestali, získané úspěchy se začaly snižovat a čím dále, tím rychleji.

Duševní práce není jen obtížnější, ale také těžší než fyzická. Nikdy jsem nepracoval tak málo ani neodpočíval tolik jako během těch dvou let, kdy jsem pracoval v továrně jako frézař. Pracovní den je osm hodin, pět dní v týdnu plus jedna pracovní sobota v měsíci, zbytek času je zcela na vás, včetně měsíční dovolené. Když se věnujete duševní práci: vědě, kreativě nebo dokonce veřejné službě, jste „v práci“ jak ve spánku, tak o víkendech, protože nemůžete donutit svůj mozek, aby přestal myslet, přestal řešit problém, o který se začal zajímat. nebo která mu byla přidělena.

Je jednodušší se zeptat, získat odpověď a využít znalosti někoho jiného ve sporu. Ale znalosti někoho jiného se nestanou vašimi vlastními. Člověk, který sám nechce hledat pravdu, jako dítě se svým nekonečným "proč?" Navíc je nemožné mu vše vysvětlit. Kvůli nedostatku potřebných znalostí je jeho pojmový aparát tak nevyvinutý, že prostě není schopen porozumět odpovědi na otázku, která ho zajímá – umí si ji pouze zapamatovat. Neustále ho porážejí v hádkách, stejně jako i velmi průměrný třetířadý šachista poráží někoho, kdo se právě naučil, jak se figurky pohybují.

V souvislosti s ukrajinskou krizí se v Rusku objevil a rozšířil pojem „chochlismus“. Různí lidé tomu dávají různé významy, ale obecně tento termín zpravidla popisuje chování ambiciózní nonentity, která se naučila několik relevantních citátů z nejnovější „gentlemanské sady“ médií a věří, že popadla Boha. u vousů - Vesmír mu leží u nohou.

Vzdělaní, všímaví a pozorní lidé právem prohlašují, že „chochlismus“ není výlučnou vlastností moderní ukrajinské společnosti. Právě tam se momentálně, vzhledem k vhodně se shodujícím historickým a politickým okolnostem, ukázalo jako nejžádanější, a proto se nositelé této kvality ocitli na očích veřejnosti a u moci. Obecně je tento způsob chování imanentní u vysokého procenta (polovina nebo více) lidí v jakékoli společnosti.

Stručně lze „hochhlismus“ popsat jako touhu vědět, ale ne učit („Chci se stát velkým karatekou, ale nechci dělat karate – naučte mě techniku, jak porazit každého“). Člověk, který chce žít v mysli někoho jiného, se odsuzuje k nutnosti věřit příštímu guruovi. Jen věř.

Odtud příběhy, že „šli jsme na Majdan, ale nemysleli jsme si, že se to stane“, „podporovali jsme Gorbačova a Jelcina, ale nemysleli jsme si, že se SSSR zhroutí“, obecně: „Byli jsme pro všechno dobré a proti všechno špatné, tak k čemu jsme? Byli jsme podvedeni.“

A nikdo nikoho nepodvedl. Prostě když se mluví o spravedlnosti či blahobytu, o trvalém míru a vzájemně prospěšných vztazích, každý chápe spravedlnost, blaho, mír a prospěch po svém. Kristus šel mučit za lidi a jeho následovníci mučili lidi ve jménu Krista, zatímco byli čestní, upřímní a hluboce věřící křesťané.

V Rusku se během sta let společnost dokázala zřítí cara, pak februarů, pak bolševiků, pak liberálové, nyní patentovaní vlastenci zase zjišťují, kdo z nich je patentovanější a vlastenečtější. Ve dvacátém století se dobrému ruskému člověku zpravidla podařilo projít nejméně dvěma fázemi negace a dokonce třemi nebo čtyřmi - celá společnost „dialektiky“ postavená na negaci negace.

Ve skutečnosti jsou to lidé, kteří mluvili „za všechno, co je dobré“, ale tak, aby se psychicky nenamáhali (a ne příliš fyzicky, snad kromě toho, že by šli na demonstraci nebo shromáždění). Charismatický řečník, krásná fráze, strhání obalů, včera příslib světlé budoucnosti a lidé začnou křičet „s tím dolů!“ a "dej to!"

Moderní ruská vláda ví, jak pracovat s lidmi a chránit je před sebou samými. Ale vláda nebude vždy ideální a opozice nebude vždy stádo chamtivých, ambiciózních nonentit. Dříve nebo později se objeví nový Lenin (ne marxista, ale politický stratég), který vyvine novou technologii umělé revoluce pro nové podmínky. Pokud se do této doby většina lidí nenaučí hledat odpovědi na mučivá společenská témata sama, ale zůstane otroky krásné fráze, s velkou pravděpodobností se opět probudí v troskách státu a řekni "nemysleli jsme si, že se to stane." A „chochlovové“, kteří vše svádějí na „chochlismus“, budou tou dobou dávno pryč a Židé již Rusko z větší části opustili a bolševici již vymřeli a do té doby nezbyli žádní oligarchové problémy migrace budou vyřešeny.

A kdo bude vinen za to, že „byli jsme zase všichni podvedeni“, kromě těch, kteří jsou sami rádi, že se nechali oklamat, protože ani nemusí hledat, číst, porovnávat, přemýšlet, obhajovat své postavení před lidé (chytří lidé se neradi hádají, protože nikdo není nebo není

důvod), ale před sebou samým - je to těžké a smutné. Je lepší pít pivo a nechat televizi nebo guru z internetu, aby mi řekli, jak správně žít.

Rostislav Ishchenko

<https://alternatio.org>

Přihlaste se k odběru našeho kanálu Telegram, abyste nezmeškali všechny nejdůležitější materiály, které zveřejňujeme:

https://t.me/putin_today